

S T Á T N Í D I V A D L O V O S T R A V Ě

Premiéra 16. března 1951.

PETR ILJIČ ČAJKOVSKIJ:

Eugen Oněgin

Lyrické scény ve třech jednáních (7 obrazech) dle textu básně
Puškinovy.

Dirigent: Mirko Hanák. Režie: Jiří Fiedler j. h.
— Ilja Hylas j. h. Výtvarník: arch. Josef Svoboda.
Choreograf: Emerich Gabzdyl. Kostymy: M. a J. Stej-
skalovi.

Eugen Oněgin	Rudolf Kasl
	Jiří Wiedermann
Lenský	Lubomír Procházka
	Jan Hlavsa
Larina, statkářka	Ludmila Komancová
Olga	Zlatuše Skýpalová
	Věra Prokopová
Tatana	Bronislava Taufrová
	Zdeňka Diváková
Filipěvna, chůva	Helena Zemanová
Triquet	Jaroslav Skácel
	Jaroslav Deršík
Zárecký	Radoslav Svozil
	Jiří Herold
Gremin	Rudolf Juza
	Jan Hadraba
Hejtman	František Jehlička
Venkovský lid, hosté na plesu, důstojníci. — Děj na statku La- rinových — později v Petrohradě, počátkem minulého století.	

Případně změny v obsazení jsou uvedeny na vývěskách

Obsah opery »Eugen Oněgin«

1. dějství. (I., II., III. obraz). Na venkovském ruském statku Larinově žijí dvě sestry, dcery statkářiny. Olga je veselá, bezstarostná, kdežto Tatána je snivá, blouznící o ideálech, recích z románů. Olga má snoubence, mladého, poeticky citového Lenského, jenž do domu Larinina přivede svého přítele Oněgina. V Oněginovi vidí Tatánu ztělesněný ideál svých snů a s celou vášní svého mládí se do Oněgina zamiluje. Ve svém pokojíku trápí se láskou, napiše Oněginovi vášnivý dopis, v němž vyzná mu svou lásku, a zve jej ke schůzce. Oněgin přijde, mrvavokárně Tatánou poučuje a chladně ji těší, že snad jednou přece najde někoho, kdo splatí její lásku láskou.

2. dějství: (IV. a V. obraz). Brzy nato je v domě ples na počest Tatánina svátku a Lenský znova přivede Oněgina. Ten však je venkovskou společností znuděn, a chce se Lenskému pomstít tím, že koketuje s Olgou. Olgu též baví žárlivost Lenského a stupňuje situaci, koketujíc a tančíc s Oněginem. Lenský však toho nesnese a vyzve Oněgina na souboj. V souboji Oněgin Lenského zastřeli.

3. dějství: (VI. a VII. obraz). Uplynou léta. Oněgin, jenž po celou tu dobu žil v cizině, vrátil se do Petrohradu. Navštíví ples v domě knížete Gremina, a tam pozoruje krásnou, mladou a vznešenou jeho paní, v níž poznává k svému úžasu Tatánou. Ta se totiž během let provdala za bohatého knížete Gremina. Oněgin je okouzlen jejím zjevem a v srdci jeho vzklíčí najednou vášnivá láska k ní. Tatána rovněž poznává Oněgina. Miluje jej dosud. Přijme jej ve svém saloně. Oněgin vrhne se jí k nohám a vyzná jí svou lásku. Tatána těžce zápasí v svém nitru, leč pamětliva jeho tehdejšího odmítnutí své dívčí lásky a svých mravních zásad k manželství, odmítá jeho lásku a dává mu navždy sbohem.

